

Nr 245

Av herr Löfroth m. fl., om ändrade regler rörande fördelningen mellan olika kommuner av skatt för inkomst av rörelse.

Enligt nu gällande kommunalskattelag, 57 § 1 mom., stadgas, att skatt för inkomst av rörelse skall utgöras till kommun, där rörelsen utövats från fast driftställe. Detaljerade bestämmelser angående rörelseinkomstens fördelning i de fall, då beskattning i flera kommuner ifrågakommes, lämnas i 58 §. Som bekant innebär bestämmelserna bl. a. att en viss del av rörelseinkomsten, fem eller tio procent, skall beskattas i kommun, där huvudkontor funnits beskattningsåret, samt den resterande delen av inkomsten skall fördelas med hänsyn till vissa angivna omständigheter.

Före år 1928 fanns intet stadgande om huvudkontorsandel. Då riksdagen år 1928 fastställde nuvarande kommunalskattelag i berörda avseende låg till grund kommunalskattekommitténs betänkande (SOU 1924: 53).

Frågan om ändring av dessa bestämmelser var genom motioner uppe vid 1938 års riksdag, varvid föreslogs att huvudkontorsandelen skulle bestämmas till tre procent, eller, därest särskilda omständigheter det föranledde, till högre procent, dock högst fem procent. Motionerna avslogs på hemställan av samma års bevillningsutskott under motivering att spörsmålet vore föremål för närmare övervägande inom kommunalskatteberedningen.

Den åberopade kommunalskatteberedningen framlade sitt betänkande 1942 och föreslog vissa ändrade regler rörande fördelningen av rörelseinkomst, syftande huvudsakligen till en begränsning av den s. k. handelsandelen. Vad beträffar huvudkontorsandelen föreslogs i sak ingen ändring i förhållande till gällande regler. Intressant är dock att se vad beredningen anförde just i det stycket:

Beredningen har även övervägt en ytterligare begränsning av beskattningsrätten för de kommuner där tillverkning ej sker, genom ett borttagande av huvudkontorsandelen, såsom i de ovannämnda motionerna vid 1938 års riksdag ifrågasatts. En sådan åtgärd skulle även överensstämja med beredningens allmänna uppfattning i fördelningsfrågan. Det må också erinras, att man i Danmark nyligen funnit anledning upphäva bestämmelsen om särskild andel för huvudkontorskommunen. Då emellertid huvudkontorsandelen genom gällande bestämmelser är tämligen snävt begränsad och därför icke har någon betydelse för fördelningen av inkomstskatteunderlaget mellan kommunerna, har beredningen icke ansett sig hava skäl att framlägga något förslag i denna fråga. Praxis synes även gå i den riktningen att huvudkontorsandelen sällan bestämmas till mer än fem procent.

Sedan denna kommunalskatteberedning avgav sitt betänkande har ett helt annat läge uppstått, inte minst då det gäller fördelningen av inkomstskatteunderlaget, varför det resonemang som beredningen då hade anledning att föra icke längre kan ha sin tillämpning.

Vi anser att rörelseinkomsten helt bör bli föremål för beskattning i den eller de kommuner där den huvudsakliga produktionen och den egentliga rörelsen bedrivs, och att bestämmelsen om särskild andel för huvudkontorskommun må upphävas.

Vi får därför hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag i enlighet med vad ovan anförts.

Stockholm den 26 januari 1956

John G. Löfroth

Ivar Jansson

i Kalix

Harald Larsson

i Hedenäset

Helge Lindström
